

Folketingets Udenrigsudvalg
Christiansborg

9. marts 2020

Svar på Udenrigsudvalgets spørgsmål nr. 39 (Alm. del.) af 18. december 2019 stillet efter ønske fra Kristian Jensen (V) og Katarina Ammitzbøll (KF)

Spørgsmål

Vil ministeren i forhold til SKI rammeaftale 50.43 og 02.02 redegøre for, hvilken vægtning verdensmål 7 og 12 har i den endelige bedømmelse af sortimentsudbuddet og i valget af leverandører?

Svar

Finansministeriet har i forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet anmodet Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S (SKI) om svarbidrag.

SKI har i den forbindelse udtalt:

”Når SKI udvikler en rammeaftale, udarbejder SKI en markedsanalyse med dertilhørende dialog med de offentlige institutioner, potentielle leverandører og interessenter. Analysen giver samtidig en vurdering af, hvilke samfundsansvarlige krav, som kan iværksættes på de enkelte aftaleområder.

Rammeaftale 50.43 vedrører Tablets og rammeaftale 02.02 vedrører Computere. SKI har et indgående markedskendskab gennem mange års erfaring med udbud, kontraktstyring og dialog med markedsaktørerne på it-området, som løbende orienterer SKI om indsatser og prioriteringer på CSR-området. Herudover har SKI en løbende dialog med it-branchens bæredygtighedsudvalg.

SKI har på 50.43 Tablets og 02.02 Computere valgt at indarbejde de krav, der bidrager til realiseringen af verdensmål 7 (Bæredygtig energi) og 12 (Ansvarligt forbrug og produktion) som ”mindstekrav”. Kravene vedrører blandt andet de tilbudte produkters energieffektivitet, råstofsammensætning og emballage. Eksempler på de konkrete krav er gengivet under besvarelsen af spørgsmål 40.

Når SKI anvender mindstekrav, skal alle potentielle leverandører efterleve kravene for at kunne vinde kontrakterne. SKI kan dermed sætte et niveau for f.eks. lavt energiforbrug eller forbud mod indholdsstoffer, som virksomhederne ikke kan

komme uden om. Det sikrer som minimum en overholdelse af det niveau, som SKI i dialog med de offentlige myndigheder er kommet frem til.

Som alternativ til at anvende mindstekrav, kunne man vælge at vægte forhold, som bidrager til realisering af verdensmålene, som en del af evalueringen. Vælges denne metode er man imidlertid ikke sikker på, hvilket niveau man ender med. Det skyldes, at det her reelt er virksomhederne, der afgør niveauet gennem de afgivne tilbud. Det kan betyde, at en virksomhed kan vinde et udbud med produkter, der ikke understøtter verdensmålene, hvis tilbuddet til gengæld vinder på udbuddets andre kriterier. Dermed er der ikke sikkerhed for, hvilket niveau man får i sidste ende.

Fordelen ved anvendelse af mindstekrav er derfor, at SKI kan fastsætte det ønskede niveau, og at SKI kan konstatere, om mindstekravene i kontraktperioden opfyldes. Derfor indgår krav, der understøtter verdensmålene i langt de fleste tilfælde som ultimative krav, der skal efterleves som forudsætning for deltagelse i udbuddet af en rammeaftale, og ikke blot som kriterie, som vægtes og vurderes positivt under evalueringen.

SKI har på it-hardware-området set på andre landes erfaringer med mindstekrav og tildelingskriterier. SKI har således erfaret, at der i Sverige er offentliggjort udbud, hvor CSR-krav har udgjort en del af vurderingen af de indkomne tilbud. De erfaringer, som er forelagt SKI, har vist, at denne vægtning ikke gav yderligere værdi i form af samfundsansvarlighed end ved brug af ambitiøse mindstekrav.

Det har derfor været SKI's vurdering på rammeaftalerne 50.43 Tablets og 02.02 Computere, at SKI ved fastsættelse af mindstekrav har kunnet opnå det niveau for bæredygtighed på det udbudte sortiment og i relation til leverandørerne, som markedet har kunnet honorere, og som de offentlige myndigheder har ønsket.”

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister